Θεσσαλονίκη τῇ 21 Ἰανουαρίου 1885

Κύριε Νικολάκη σᾶς εὐχόμεθα

Ἡ ἐπιστολή μου δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο ἢ μόνον νὰ πληροφορηθῶ περὶ τῆς φιλικῆς ὑμῶν ὑγείας, ἐπειδή, ἂν καὶ οὐδέποτε ἔλαβον ὑπ' ὄψιν νὰ διαπραγματευθῶ ζήτημα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι μακρὰν τοῦ ἐπαγγέλματός μου, νὰ λάβω τὸ θάρρος, καὶ τοῦτο μὲ ὤθησεν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀδελφικὴ φιλία, νὰ σᾶς προτείνω ἐμπιστευτικῶς ζήτημα ἀφορῶσαν εἰς τὴν ὑμετέραν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν (καὶ ὄχι ἀπὸ ἐμέ). Ὁ Κύριος Γεώργιος Φιλίππου (Καλῆς) ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπανδρεύσῃ τὸν υἱόν του Χρῆστον, καὶ ἐπειδὴ ἐπροτίμησε νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ εἰς οἰκογένειαν τιμίαν καὶ ὑπολογιζομένην ἐκ τῆς ὑμετέρας κοινωνίας, συνέλαβεν ἰδέαν νὰ προτείνῃ καὶ ζητήσῃ διὰ μέσου ἐμοῦ τὴν κόρην σας διὰ τὸν υἱόν του, ὅστις γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἔξω τῆς Θεσσαλονίκης εἰς χωρίον ὅμως ἐπιθυμεῖ τοῦτο, διότι τὰ τῆς Θεσσαλονίκης σᾶς εἶναι γνωστά, ὅτι εἶναι καλὸς καὶ φιλοπονώτατος, καὶ ὑπολαμβανόμενος πάντοτε εἰς τὰ ἔργα τοῦ πατρός του, ἂν καὶ εἶναι εἰς ὥριμον ἡλικίαν, διότι ὁ ἴδιος πατὴρ θέλει νὰ ζῶσι μαζὶ καὶ θαρρῶ εἰς τὸ προικῷον τοῦτον βίον, ἐπροτίμησε ἡ ἀποκατάστασις τὴν οἰκογενειακὴν εὐημερίαν διὰ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ τιμίας οἰκογενείας (νὰ ζῶσι ἄνθρωποι), ὅθεν τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ σκεφθῆτε καὶ ὁποίαν δήποτε ἀπόφασιν κάμετε ἀναπτύξατέ μοι, σᾶς εὐχόμεθα οἰκογενειακῶς Διατελῶ.

ὁ φίλος σας
Ἀρχιμανδρ. Γεράσιμ. Ἁγιοταφί

Ἐπίσης σὲ παρακαλῶ νὰ προσφέρῃς τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τὸν Ἀγὰ Ἐφένδη [illegible] ἐπειδὴ δὲν ἐδυνήθην νὰ τὸν ἀνταμώσω ἐγὼ ἅπαξ εὑρισκόμενος ἐνταῦθα καὶ τὸν παρακαλῶ ὁ ἴδιος καὶ οἱ ἄλλοι [illegible] του, ἰδίως καὶ φερμάνια Κασσάνδρας νὰ μὴ ἐμποδίσῃ τὸ εἰς Κασσάνδρα [illegible] χαρίεν, [illegible] [illegible], μάλιστα νὰ τὸν συνεργήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας του, καὶ τοῦτο τὸ ζητῶ νὰ γίνῃ πρὸς χάριν ὅλων μας [illegible] καὶ ὁ ἐνταῦθα Μουτεσαρίφης τὸ διατάσσει ἤδη τὸ ἔγραψα εἰς τὸν [illegible] νὰ [illegible] νὰ μὴ γίνεται παρασπονδία ἢ ἐμπόδια, ὅπως παρακαλῶ καὶ ὑμᾶς νὰ συνεργήσετε τὸ καλὸ δυνατόν [illegible].

ὁ ἴδιος